

STELLINGEN

1. Dimethylnitrosamine, intermitterend toegediend aan de hond, veroorzaakt een portale hypertensie die vele overeenkomsten heeft met portale hypertensie op basis van levercirrose bij de mens.
2. Pathologisch-anatomisch onderscheid tussen een incomplete septale cirrose en een klassieke Laennecse cirrose heeft geen consequenties voor de behandeling van de patiënt.
3. De klaring van antipyrine is een goede maat voor de hoeveelheid functionerend leverweefsel.
4. Het effect van endogene corticosteroiden op de regeneratie van de lever na partiële hepatectomie is te verwaarlozen.
5. De aanwezigheid van gal is essentieel voor de eerste fase van reactieve hyperplasie na partiële resectie van de dunne darm.
6. Onbekendheid met het beeld van "idiopathisch" scrotaal oedeem leidt in vele gevallen tot onnodige exploratie wegens verdenking op torsio testis.
7. De mesocavale interpositieshunt is hemodynamisch niet verschillend van andere side-to-side portosystemische shunts maar technisch eenvoudiger uit te voeren.
8. "Recidief" tumoren op een anastomose na een ruime resectie wegens colonicarcinoom ontstaan uit lokale reactieve hyperplasie en zelden door versleping van tumorcellen ten tijde van de operatie.
9. De behandeling met heparine en lidocaïne bij verminderde distale pulsaties na catheterisatie door de arteria brachialis is een kunstfout en moet worden vervangen door exploratie van de arteriotomie.
10. Om levermetastasen van gastro-intestinale tumoren aan te tonen is de bepaling van alkalische fosfatase en γ GT in het serum gevoeliger dan een leverscan.

11. De selectieve toediening van vasopressine in de arteria mesenterica superior voor de behandeling van bloedende slokdarmvarices biedt geen voordelen boven de infusie in een perifere vene.
12. Omdat een helder geschreven betoog meer tegenstanders in de pen doet klimmen dan een vaag verhaal doorspekt met vakjargon, geven sommige wetenschappers de voorkeur aan het laatste. Bijvoorbeeld: "Het belangrijkste type contradictie is te definiëren als een assertie die logisch onverenigbaar is met één van haar presupposities".
13. Management bedreven door medici, verloopt meestal analoog aan medisch handelen: expectatief totdat de situatie pathologisch wordt, waarna een *ad hoc* beslissing genezing moet brengen.

Stellingen behorend bij het proefschrift van O.T. Terpstra

Rotterdam, 26 september 1979.